

Tadeusz Kaletyn

Wizów, pow. Bolesławiec

Informator Archeologiczny : badania 2, 135-136

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

płytkiego zalęgania. Wśród grobów jamowych występuje duże zróżnicowanie rozmiarów, zalęgania i zawartości przepalonych kości. Ceramika z grobów jest typowa dla grupy tarnobrzeskiej kultury żużyckiej. Zauważa się brak przedmiotów metalowych na przebadanych częściach cmentarzyiska.

W trakcie badań na tym samym stanowisku odkryto osadę z późniejszego okresu. Przebadano 4 jamy i 3 paleniska, z których jedno miało formę pieca o nieokreślonej funkcji. Zewnętrzną powierzchnię pieca tworzyła 20 cm warstwa silnie przepalonej polepy /kopuła silnie zniszczona/ pod nią przepalony jasny piasek bez zawartości. Jamy różnią się rozmiarami i warstwą wypełniającą. Osęść z nich miała charakter jam zasobowych, funkcji pozostałych nie można określić. Zawartość jam i palenisk stanowiły fragmenty ceramiki i polepy. Nie znaleziono przedmiotów wykonanych z innych surowców. Datowanie tych zespołów jest utrudnione. W świetle dotychczasowych obserwacji i analizy form ceramiki datować można osadę na okres wpływów rzymskich.

Konieczne jest dalsze prowadzenie badań zarówno w celu uchwycenia zasięgu cmentarzyiska żużyckiego jak i ustalenie charakteru osady.

TRZESZ - "Podworne"
pow. Tarnobrzeski

patrz okres neolitu

WIZÓW, pow. Bolesławiecki

Konserwator Zabytków Archeologicznych na woj. wrocławskie

Badania prowadził mgr Tadeusz Kaletyn. Finansował Wydział

Kultury PPRN w Bolesławcu. Pierwszy sezon badań. Cmentarsko z okresu halsteckiego /kultura Łużycka/.

Prace ratownicze-wykopaliskowe podjęto na cmentarsku ciałopalnym kultury Łużyckiej, niszczonej doraźną eksploatacją kruszywa.

Obiekt położony jest w odległości około 550 m na południe od wsi Wisów, po lewej stronie szosy do Bolesławca. Zajmuje obszar około 1 ha. Przypuszczać należy, że cmentarsko zostało niszczone w okresie wojennym na skutek sabudowy barakami omiającego terenu. Wydobyto 3 groby poważnie niszczone. Zalegały one na głębokości od 0,45 do 0,28 m. Inwentarz grobowy obejmował ceramikę po 3 naczynia w każdym zespole. W grobie nr 2 odkryto miseczkę malowaną. Ponadto w dwóch grobach znajdowały się spile brązowe. Wydobyte groby datować można na okres halstecki. Cmentarsko należy do grupy bielińskiej.

Planowane są prace wykopaliskowe.

WOŁÓW-PIOTRONIOWICE

patrz epoka brązu

pow. Wołów

WRÓBLIN, pow. Opole

patrz epoka brązu